

PRIVREDNI SUD U PODGORICI, po sudiji Nataši Bošković kao sudiji pojedincu rešavajući u pravnoj stvari tužioca JP Vodovod i kanalizacija Herceg Novi, koga zastupa Momirka Živković dipl. pravnik na radu kod tužioca, protiv tuženog Crna Gora-Ministarstvo odbrane-Vojaska Crne Gore Podgorica, koga zastupa Odsjek za upravne i imovinsko-pravne poslove i zastupanje Podgorica, radi isplate duga u iznosu od 121.566,11€, nakon što je dana 09.07.2010.godine u prisustvu punomoćnika tužioca a u odsustvu uredno pozvanog tuženog održana i zaključena glavna rasprava, donio je dana 29.07.2010.godine

PRESUDU

Utvrdjuje se da je tužba povučena za iznos od 2.266,59 € sa kamatom od 29.07.2010.godine.

Dužan je tuženi da plati tužiocu iznos od 119.299,52€ sa kamatom od 29.07.2010.godine do isplate, kao i da mu naknadi troškove postupka u iznosu od 3.939,73€, sve u roku od 8 dana po pravnosnažnosti presude.

Образложење

Tužilac je tužbom tražio da mu tuženi na ime izvršenih komunalnih usluga plati iznos od 121.566,11€, kamatu i troškove postupka. Utuženi iznos odnosi se na neplaćene račune i kamatu zbog kašnjenja u plaćanju.

Tuženi je osporio tužbeni zahtjev istakavši da tužiocu ništa ne duguje.

Sud je u dokaznom postupku sproveo vještačenje po vještaku finansijske struke.

Vještak je u svome nalazu od 18.03.2010.godine utvrdio, da obaveza tuženog prema tužiocu na dan 30.04.2008.godine, bez obračunatih zatezних kamata za kašnjenja u plaćanju računa, iznosi 84.630,61€.

Tužilac je u cjelosti prihvatio nalaz vještaka i tražio da se izvrši dopunsko vještačenje radi obračuna zatezних kamata za kašnjenje u plaćanju ispostavljenih računa.

Tuženi je prigovorio nalazu vještaka istakavši da je isti nepotpun i proizvoljan te da nije tačno da tuženi na dan 30.04.2008.godine duguje tužiocu iznos od 84.630,61€. Vještak nije registrovao sva plaćanja tuženog, zato je netačno zaključio da postoji dug. Međutim, tuženi je platio sve račune, istina jedan broj sa manjim kašnjenjem, ali je platio potpuno glavni dug. Tako je tuženi dana 11.10.2005.godine platio 75.803,00€, a vještak nije registrovao tu uplatu niti umanjio dug za navedeni iznos. Tuženi je takođe platio račune za mjesec mart i april 2008.godine, plaćajući u periodu maj-jun 2008.godine i to: 05.05.2008.godine iznos od 15.620,00€, 14.05.2008.godine iznos od 1.687,70€, 20.05.2008.godine iznos od 1.927,78€, 09.06.2008.godine iznos od 17.185,90€ i 18.06.2008.godine iznos od 3.120,30€. Od svih računa koji navodno nijesu plaćeni, tačno je da samo račun br.10293 od 30.04.2008.godine na iznos od 39,80€ nije plaćen zato što nije dostavljen, niti ga je tuženi mogao evidentirati u svome knjigovodstvu.

Izjašnjavajući se na prigovor tuženog vještak je istakao da je isti neosnovan.

Naime, vještak je istakao da je prilikom izrade nalaza imao u vidu Zaključke Vlade RCG br.02-9548 od 09.12.2005.godine i br.03-9838 od 25.12.2006.godine.

Naime, Zaključkom od 09.12.2005.godine je utvrđeno da će Budžet Republike izmiriti obaveze prema tužiocu u iznosu od 372.364,64€. Po tom Zaključku su u cjelosti izmirene obaveze i to uplatama od 31.12.2005.godine iznosa od 92.628,54€ i 247.135,57€ i uplatom od 16.09.2006.godine iznosa od 32.600,53€.

Vještak je dalje istakao da je Zaključkom od 25.12.2006.godine konstatovano da će Budžet Republike izmiriti obaveze prema tužiocu za utrošenu vodu u iznosu od 352.203,60€. Po ovom Zaključku izmirene su obaveze prema tužiocu uplatom od 31.12.2006.godine iznosa od 296.999,61€, uplatom od 31.03.2007.godine iznosa od 52.203,99€ i uplatom od 29.04.2007.godine iznosa od 3.000,00€. Vještak je pojasnio da je neizmirena obaveza tuženog u iznosu od 372.364,64€ bila utvrđena po odbitku uplate od 75.803,00€ od 11.10.2005.godine, jer je neizmirena obaveza prije te uplate činila iznos od 405.596,39€ koji iznos je umanjeno za uplaćenih 75.803,00€ i uvećano za račune koji su se odnosili na septembar 2005.godine u iznosu od 42.131,44€, te je stvarna obaveza činila iznos od 372.364,64€, kako je to i Zaključkom Vlade RCG bilo utvrđeno, što se nedvosmisleno vidi i iz finansijske kartice tužioca.

U vezi prigovora tuženog koji se odnosi na njegove uplate koje su izvršene nakon 30.04.2008.godine, vještak je istakao da prilikom izrade svoga nalaza nije uzimao u obzir uplate tuženog koje su izvršene nakon 30.04.2008.godine, a koje se odnose na obaveze prije 30.04.2008.godine, ne zato što one nijesu izvršene, već zato što su one izvršene nakon 30.04.2008.godine, na koji dan je izvršen presjek neizmirenih obaveza kako je to tužbom i zadatkom suda bilo određeno, te se te uplate u ukupnom iznosu od (15.620,00€+1.687,70€+1.927,78€+17.185,00€+3.120,30€) 39.541,68€ mogu odbiti od utvrđenog glavnog duga, ali to bi zahtijevalo i uzimanje u obzir svih računa za izvršene usluge nakon 30.04.2008.godine a i naredne uplate sve do dana, kada bi se izveo krajnji saldo, što mogu uraditi stručne službe stranaka bez pomoći vještaka.

Vještak je u svom dopunskom nalazu od 16.06.2010.godine obračunao i zatezne kamate za neblagovremena plaćanja računa, koje na dan 30.08.2008.godine iznose 34.668,91€. Ukupan dug tuženog na dan 30.04.2008.godine iznosi 119.299,52€, i to na ime neizmirenih obaveza tuženog prema tužiocu za izvršene usluge u iznosu od 84.630,61€ i na ime obračunate zatezne kamate za neblagovremeno plaćanje u iznosu od 34.668,91€.

Tužilac je u cjelosti prihvatio dopunski nalaz vještaka i povukao tužbu za iznos od 2.266,59€ sa kamatom od presuđenja, pa je sud na osnovu čl.194 st.2 i st.3 Zakona o pamičnom postupku donio odluku kojom se utvrđuje da je tužba povučena u iznosu koji je preciziran u stavu I odluke.

Tužilac je konačno precizirao tužbeni zahtjev na iznos od 119.299,52€ sa kamatom od dana presuđenja do isplate. Takođe je tražio i troškove postupka.

Tuženi je ostao pri svojim primjedbama koje je dao na nalaz i mišljenje vještaka od 18.03.2010.godine.

Sud je u cjelosti prihvatio kao tačan nalaz i mišljenje vještaka i odbio prigovor tuženog na taj nalaz i to iz sledećih razloga:

Vještak je u svome nalazu od 18.03.2010.godine napravio tabelu koja sadrži nazive potrošačkih jedinica tuženog, fakturisane iznose i datume i iznose izvršenih uplata od strane tuženog. Vještak je u svome dopunskom nalazu od 16.06.2010.godine dostavio i obračun zatezne kamate koji sadrži sve elemente koje mora sadržavati svaki obračun kamate (iznose na koji se kamata obračunava, broj dana kašnjenja i kamatnu stopu).

Tuženi je pregledu neplaćenog duga, koji je vještak napravio u svom osnovnom nalazu od 18.03.2010.godine i obračunu zatezne kamate koji je napravio u svom dopunskom nalazu od 16.06.2010.godine, prigovorio samo iz razloga što vještak prilikom pravljenja osnovnog i dopunskog nalaza nije uzeo u obzir uplate koje je tuženi izvršio i to: 05.05.2008.godine iznosa od 15.620,00€, 14.05.2008.godine iznosa od 1.687,70€, 20.05.2008.godine iznosa od 1.927,78€, 09.06.2008.godine iznosa od 17.185,90€ i 18.06.2008.godine iznosa od 3.120,30€.

Uplate koje je tuženi izvršio u maju i junu 2008.godine, vještak sa pravom nije uzeo u obzir prilikom pravljenja svog osnovnog i dopunskog nalaza. Ovo stoga što se tužbeni zahtjev odnosi na neizvršene obaveze tuženog prema tužiocu zaključno sa 30.04.2008.godine.

Što se pak tiče uplate koja je izvršena 11.10.2005.godine u iznosu od 75.803,00€ treba istaći da je vještak tu uplatu uzeo u obzir prilikom pravljenja svojih nalaza. To se vidi iz finansijske kartice tužioca prema kojoj je obaveza tuženog na dan 25.09.2005.godine iznosila 405.596,39€, koja obaveza je umanjena za uplatu od 75.803,00€ koja je izvršena 11.10.2005.godine, i na tako dobijeni iznos od 329.793,39€ dodata obaveza tuženog za oktobar 2005.godine koja iznosi 42.571,25€. Tako se dobija iznos od 372.364,64€, koji iznos je Vlada Crne Gore svojim Zaključkom br.02-9548 od 09.12.2005.godine prihvatila kao svoju obavezu prema tužiocu. Prilikom odlučivanja sud je imao u vidu da je Vlada RCG u Zaključku od 09.12.2005.godine konstatovala da se dug od 372.364,64€ odnosi na obaveze tuženog zaključno sa 30.09.2005.godine, kao i da je plaćanje iznosa od 75.803,00€ izvršeno 11.10.2005.godine, dakle, nakon 30.09.2005.godine. Međutim, kako je Zaključak donijet 09.12.2005.godine, dakle skoro dva mjeseca nakon uplate iznosa od 75.803,00€, i to upravo na onaj iznos koji je tužilac naveo u svojoj finansijskoj kartici, to je sud zaključio da je Vlada RCG prilikom donošenja svoga Zaključka imala u vidu uplatu koja je izvršena 11.10.2005.godine.

S obzirom na naprijed izloženo odlučeno je kao u izreci.

Odluka o troškovima postupka zasniva se na odredbi čl.152 st.3 Zakona o parničnom postupku a odnosi se na troškove koje je tužilac imao i to: za plaćanje takse na tužbu i takse na odluku u iznosu od po 1.275,00€, za troškove vještačenja u iznosu od 1.258,73€ i za troškove pristupa punomoćnika tužioca na rasprave od 20.11.2009.godine, 23.12.2009.godine, 18.05.2010.godine, 30.06.2010.godine i 09.07.2010.godine u iznosu od po 26,25€ (autobuska karta na relaciji Herceg Novi-Podgorica-Herceg Novi u iznosu od 18,00 € i pola dnevnice u iznosu od 8,25€), što sve ukupno iznosi 3.939,73€.

PRIVREDNI SUD U PODGORICI

Dana 29.07.2010.godine

SUDIJA
Natasa Bošković

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude ima se pravo žalbe
Apelacionom sudu CG, preko ovog suda
i to u roku od 8 dana od dana dostavljanja.